Contributed by Peter Veltmans
donderdag, 01 maart 2012 - Last Updated donderdag, 01 maart 2012

Premier Elio Di Rupo deelde op vrijdag 24 februari vanuit Parijs mee dat er een akkoord gesloten werd tussen Frankrijk en België over het aanpassen van een tijdelijke (?) staatswaarborg aan de groep Dexia. Naargelang de bron gaat het om een aanpassing aan een eerdere staatswaarborg, dan wel om een derde staatswaarborg op rij.

Het nieuwe akkoord werd in alle stilte voorbereid door de ministers van Financiën van beide landen. Details werden niet meegedeeld.

Volgens De Standaard zouden de staatsgaranties in de eerste plaats aangewend moeten worden om Dexia Bank België terug te betalen. Deze eerder afgesplitste en door de Belgische Staat overgenomen Dexia Bank blijkt dan ook in erg slechte papieren te zitten. Er werd tot nu toe op negen maanden tijd 1,1 miljard € verlies geleden. Niet erg verwonderlijk als je weet dat er elke week (!) 20 miljoen € aan spaargeld wegvloeit . Er zou nu overeengekomen zijn dat een eerste schijf van 17 miljard € van de bestaande staatswaarborg van 45 miljard € zou worden gebruikt om ervoor te zorgen dat Dexia Bank België aan minder risico's wordt blootgesteld.

Premier Di Rupo ging niet in op details, maar verklaarde aan Belga dat de verbintenissen die de overheden hebben genomen voor het redden van Dexia “versneld worden nageleefd”. Met een parlementaire onderzoekscommissie op de achtergrond, is de regering er dan ook als de dood voor dat dit akkoord zou worden voorgesteld als een 'nieuwe deal', waarbij nieuwe middelen zouden worden toegekend aan de Dexia-groep. Zij benadrukt dan ook dat het enkel gaat om het invullen van details van de eerdere overeenkomst. Dit lijkt nochtans twijfelachtig.

Eerder stelde de Belgische en Franse Staat zich garant voor een bedrag van 45 miljard €. Deze staatswaarborg loopt echter slechts tot 31 mei van dit jaar. België neemt daarvan 60,50 procent voor haar rekening. Bij monde van algemeen directeur Pierre Mariani vraagt de top van de Dexia-groep al enige tijd dat deze staatswaarborg... verdubbeld wordt. Om dat rond te krijgen is het naar verluidt cruciaal dat het ondersteuningsdossier ten laatste op 21 maart wordt voorgelegd aan de Europese Commissie.

Op te merken valt dat de Dexia-groep de reeds bestaande staatswaarborg voor 45 miljard € (die dus afloopt op 31 mei 2012) slechts beschouwd als een voorlopige maatregel, die zij nu echter wil institutionaliseren, mits een optrekken van het gewaarborgde bedrag tot het dubbele, waarbij de tijdslimiet liefst zover mogelijk vooruitgeschoven zou moeten worden. De Dexia-groep vindt dit ook doodnormaal, aangezien de onderhandelende partijen (Dexia-groep, Frankrijk, België en Luxemburg) “overeenkwamen te goeder trouw een hernieuwing van de bestaande staatswaarborg te onderhandelen, die een toename van het totaal gewaarborgde bedrag tot 90 miljard euro kan bevatten” (artikel 15 (f) van de overeenkomst tot staatswaarborg van 16/12/2011).

Het recente akkoord volgt onmiddellijk op de rampzalige cijfers die de Dexia-groep eerder deze week bekend maakte. Zo boekte de groep in 2011 liefst 11,6 miljard € verlies. Naast de verkoop van Dexia Bank België aan de Belgische Staat (-4 miljard €), speelden vooral de Griekse waardeverminderingen met 75 procent (-3,4 miljard €) de Dexia-groep parten. Een dividend wordt dan ook niet uitgekeerd. Gouden parachutes voor delen van het management worden wel niet in vraag gesteld.

Ook voor de toekomst van de Dexia-groep ziet het er niet goed uit. Zo daalde het eigen vermogen van 6,9 miljard € in 2010 naar -2 miljard € nu. De zogenaamde 'kernkapitaalratio' (die van de European Bank Authority tegen midden 2012 minstens 9 procent moet bedragen) bedraagt op dit

ogenblik maar 6,4 procent.

Feitelijk bevestigt de Dexia-groep daarmee wat de verenigingen CADTM (het Comité voor de afschaffing van de derdewereldschuld), ATTAC Brussel 2 en ATTAC Luik eerder schreven in hun beroep tegen de oorspronkelijke staatswaarborg: dat het koninklijk besluit over deze eerdere (voorlopige?) staatswaarborg een illegale, verkapte volmachtswet is, waardoor het risico op een explosieve groei van de overheidsschuld volledig ontsnapt aan elke democratische controle . Anders dan in Frankrijk, werd de eerdere Belgische staatswaarborg aan de Dexia-groep nooit ter stemming voorgelegd aan het federale parlement. Of het nu gaat om “een aanpassing”, “een versnelling” of een verlenging én vermeerdering van de staatswaarborg kan dan ook niet democratisch vastgesteld, laat staan gecontroleerd worden.

Deze vicieuze cirkel van reddingsoperaties dreigt dan ook verder bij te dragen tot een volstrekt illegitieme verhoging van de overheidsschuld.

Zij zet de schuldigen voor de crisis verder uit de wind. Zij vrijwaart het nastreven van maximale, particuliere winst. Zij schendt systematisch de economische en sociale rechten van de meerderheid der bevolking. Zij treedt de democratie met voeten. Kortom: zij installeert een regime van financiële terreur en tyrannie.